

Arrest

nr. 162 199 van 16 februari 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 12 oktober 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 september 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 november 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 december 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat LEFEVERE loco advocaat M. VAN DER HASSELT en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Abgal-clan te behoren. U bent geboren in 1990 in het dorp Hilowle Gaab in het district Ruun Nirgood in de provincie Middle Shabelle, Zuid- en Centraal- Somalië. U ging nooit naar school. Uw vader overleed toen u tien jaar oud was. U groeide sedertdien op bij uw moeder. Uw beroep was veehouder, u begon hiermee toen u 13 jaar oud was. In 2007 huwde u met A.O.A.. Hij overleed in 2009 aan een ziekte. Jullie kregen een tweeling kort voor zijn dood in 2009. In 2010 trouwde u met A.A.K.. In 2011 werd uw dochter geboren. In februari 2015 kreeg uw man bezoek van mensen van Al-Shabaab. Ze vroegen hem met hen samen te werken. Uw man stemde hiermee in omdat hij niet durfde te weigeren. De volgende dag kwamen ze opnieuw bij uw thuis. Ze vroegen waar uw man was. U moest hen het antwoord schuldig blijven. De volgende dag kwamen ze

opnieuw bij u langs en vroegen opnieuw naar uw man. Gezien hij er niet was sloegen ze u met de achterkant van een geweer en namen ze u mee. U zou ook moeten trouwen met iemand van hen. Ze brachten u naar hun basis, waar u werd opgesloten. De volgende ochtend kon u ontsnappen omdat de man die u eten bracht de deur vergat te sluiten. U begon te lopen, viel, verloor het bewustzijn en werd wakker in het ziekenhuis in Keysaney (Mogadishu). Na een verblijf van acht dagen in het ziekenhuis besloot u Somalië te verlaten. U ging van Bakara markt (Mogadishu) naar Dolo Somalië, vervolgens naar Dolo Ethiopië om ten slotte in Addis Abeba het vliegtuig te nemen naar een voor u onbekend land. Daar nam u de bus naar België, waar u aankwam op 19 maart 2015, de volgende de dag vroeg u er asiel aan. Ter staving van uw asielrelaas legde u geen documenten neer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze de nood aan bescherming kan beoordelen. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt echter duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

U verklaart immers afkomstig te zijn uit het dorp Hilowle Gaab in het district Ruun Nirgood van de provincie Middle Shabelle, Zuid- en Centraal- Somalië en er vanaf uw geboorte (1990) tot uw vertrek (03/2015). Er wordt echter vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde herkomst uit Zuid- en Centraal- Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn/haar reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn/haar eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming. De Commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw herkomst bevraagd en beoordeeld.

U heeft niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Hilowle Gaab in het district Ruun Nirgood van de provincie Middle Shabelle, Zuid- en Centraal Somalië.

Zo is uw geografische kennis beperkt en komt deze geenszins overtuigend over. Gevraagd naar de omliggende dorpen noemt u zowel tijdens het eerste (gehoor CGVS 1, p.16) als tijdens het tweede gehoor (gehoor CGVS, 2, p.19) de dorpen: Mary Suuley, Masagawayn, Nuur Dugle, Maha Said en Adadey. Adadey en Maray Suuley werden niet teruggevonden. Massagawayn, Nuur Dugle en Maha Said werden wel teruggevonden en deze liggen relatief ver van uw dorp Hilowle Gaab. Vooraleer u bij deze dorpen aankomt passeert u eerst nog tal van andere dorpen. Dan kan van u verwacht worden dat u minstens nog de dorpen dichterbij uw dorp, op weg naar deze dorpen kan opnoemen.

Vervolgens verklaarde u meermaals dat uw dorp Hilowle Gaab onder een andere naam gekend is, namelijk Abaaji (gehoor CGVS 1, p.13 en 15). Terwijl Abaaji in werkelijkheid een dorp is die gelokaliseerd is in hetzelfde district als dat van u, maar geenszins gezien kan worden als de vroegere naam van uw dorp. U gevraagd naar de ligging van de door u opgenoemde dorpen, verklaarde u dat deze allen liggen aan de kant van Galgaduud richting El Dheer (gehoor CGVS 2, p.5). In werkelijkheid echter liggen twee van de drie dorpen die teruggevonden werden op de kaart, helemaal in de andere richting dan deze die u aangeeft. Nuur Dugle en Maha Said liggen in zuidwestelijke richting, terwijl de richting die u aangeeft noordoostelijk is ten opzicht van uw dorp Hilowle Gaab. Verder verklaarde u dat wanneer er geen water te vinden was in de waterput het dichtst bij uw dorp, dat uw man eerst naar Nuur Dugle ging en indien er daar geen water te vinden was, hij bijvoorbeeld naar Runungod ging (gehoor CGVs2, p.9). In werkelijkheid echter zou het zeer onlogisch zijn indien u man dit zou doen. Runungod ligt namelijk veel dichterbij Hilowle Gaab (op dezelfde weg overigens) dan Nuur Dugle. Het is dus zeer vreemd dat uw man eerst in Nuur Dugle om water zou gaan, om dan vervolgens op zijn stappen terug te keren, waarna hij op een plaats die veel dichterbij Hilowle Gaab gelegen is, water zou halen. Deze ongeloofwaardige verklaringen over de omliggende dorpen en waar uw man water gehaald

zou hebben, doen ernstige twijfels rijzen over de door uw beweerde afkomst uit Zuid - en Centraal Somalië.

U beweerde veehoudster te zijn geweest van 2000 (toen u 10 jaar oud was) tot uw vertrek in 2015, in Hilowle Gaab. Gevraagd naar essentiële zaken die iemand die veehoudster was in Somalië zou moeten weten, moet u alle antwoorden schuldig blijven. Zeker als veehoudster dient u de omliggende dorpen te kennen, zeker gezien uw het vee hoedde (gehoor CGVs2, p.8). U blijft echter bij de reeds eerder vernoemde vijf dorpen, die vrij ver van uw dorp liggen (cf. supra). Van een veehoudster in Somalië kan eveneens verwacht worden dat zij de waterputten kent die bij u in de buurt liggen, daar u voor het voeden van uw dieren afhankelijk bent van deze putten. Gevraagd naar de kennis van waterputten in de buurt van uw dorp verklaarde u eerst dat uw man steeds water ging halen (gehoor CGVS 2, p.8), waarna u later verklaarde dat uw dieren steeds in een put in Hilowle Gaab zelf gingen drinken, waar ook steeds water aanwezig zou zijn geweest (gehoor CGVs 2, p.13). Het is vreemd te noemen als zou u eerst geen weet hebben van waterputten bij u in de buurt en de weinig zaken die u hierover weet enkel van uw man gehoord zou hebben, waarna u verklaarde dat uw dieren steeds van een put gingen drinken. Daarenboven is het nog minder aannemelijk als zou in deze waterput steeds water gestaan hebben. Gelet op deze gebrekkige kennis die van een veehoudster uit Somalië verwacht kan worden, kan ook hierdoor geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde herkomst.

Gevraagd naar uw afstamming is het opvallend dat u tijdens het tweede gehoor aanzienlijk meer voorouders weer op te noemen dan tijdens het eerste gehoor. Tijdens het eerste gehoor noemde u: "Abgal – Wacbuudhan – Daule – Da'ud – Issaq – Quwees Cabuuley – Daba-yare" (gehoor CGVS 1, p.5). Terwijl u tijdens het tweede gehoor plots veel meer voorouders kan opsommen, namelijk: "Yasmin – Ali – Mohammed – Ahmed – Jam'aale – Ga'al – Maalin – Mohammed – Isman - Quwees – Alooley – Isaaq – Da'ud – Nima Same – Doole – Wabuudhan – Abgal – Isman – Daardole – Mudulod – Hiraab – Dame – Guurgarte – Hawiye" (gehoor CGVS 2, p.15). Dit doet vermoeden dat het hier niet over spontane kennis verworven in Somalië gaat, maar eerder over ingestudeerde namen. Daarenboven stemmen beide afstammingen die u gaf niet met elkaar overeen. Behalve het feit dat enkele namelijk in beide door u gegeven afstammingen voorkomen, komen noch de volgorde noch de opgesomde namen overeen. Gezien u duidelijk geen kennis heeft van uw eigen afstamming kan geen geloof gehecht worden aan uw afkomst uit Zuid- of Centraal Somalië, gezien het voor Somaliërs nog steeds relevant is hun afstamming te kennen en dat ze deze ook daadwerkelijk kennen. De informatie waarop het CGVS zich baseert werd toegevoegd aan het administratief dossier.

Wanneer u het heeft over betalingen en verkoopprijzen in Somalië heeft u het over 'Somalisch geld' u gevraagd wat de munteenheid van Somalië is, moet u het antwoord schuldig blijven (gehoor CGVS 2, p.14). Het is opnieuw vreemd te noemen dat wanneer u, of uw man leefden van de verkoop van de melk van uw vee, dat u niet zou weten wat de munteenheid in Somalië is. De stelling dat u niet afkomstig bent uit Zuid – of Centraal Somalië wordt hiermee enkel versterkt.

Daarenboven bent u geenszins op de hoogte van de droogte van 2011 die hard toesloeg in Somalië, waaronder ook in uw regio. U gevraagd naar een moment van droogte verklaarde u dat er zo'n moment geweest zou zijn in 2013. Gevraagd dit te preciseren verklaarde u dat het om de gebruikelijke droge periode ging die er jaarlijks was (gehoor CGVS 2, p.16). Geconfronteerd met het feit dat u niet op de hoogte bent van de grote droogte van 2001, ondanks het feit dat u voor verschillende facetten van uw leven afhankelijk was van watervoorziening, verklaarde u dat dit probleem u niet bereikt had (gehoor CGVS 2, p.17). Dit is echter geen afdoende verklaring voor het ontbreken van uw kennis over deze essentiële gebeurtenis. Hiermee wordt de stelling dat u niet uit Zuid – of Centraal Somalië afkomstig bent onderstreept.

U legt ten slotte ook geen documenten neer waaruit uw werkelijke herkomst zou kunnen worden afgeleid.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Ruun Nirgood gelegen in de provincie Middle Shabelle, Zuid- en Centraal- Somalië. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit Zuid- en Centraal-Somalië kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw herkomst, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke streek van herkomst, waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst kan niet genoeg benadrukt worden.

U werd tijdens beide gehoren op het CGVS dd. 4 mei 2015 en 18 augustus 2015 trouwens uitdrukkelijk en herhaaldelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen, en dit zeker aangaande uw identiteit, uw nationaliteit/herkomst, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van beide gehoren zelfs geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde herkomst uit de provincie Middle Shabelle (CGVS 1, p.18 en CGVS 2, p.19). U werd er eveneens meermaals op gewezen dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw nationaliteit/herkomst en/of eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond, leefsituatie en nationaliteit/herkomst, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. U bleef echter bij uw bewering afkomstig te zijn uit het dorp Hilowle Gaab in het district Ruun Nirgood van de provincie Middle Shabelle, Zuid- en Centraal-Somalië (CGVS 1, p.19-20 en CGVS 2, p.18).

oor bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke herkomst, dat de kern van uw asielaanvraag raakt, te verzwijgen maakt u hoe dan ook niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u niet mag worden teruggeleid naar Zuid- en Centraal-Somalië, de door u genoemde regio van herkomst, vermits u niet afkomstig bent uit deze regio."

1.2. Stukken

Bij haar verzoekschrift voegt verzoekster "Verklaring van geboorte van verzoekster – afgegeven door de Somalische ambassade", "Brief van dokter G.F. – 14 april 2015", "Brief van dokter G.F. – 28 april 2015", "Medisch verslag van 23 april 2015" en "Medisch rapport van 2 juni 2015".

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 12 oktober 2015 een schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 48/3, 57/7bis, 57/7ter en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsverplichting en van artikel 1A van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag).

Verzoekster meent dat zij "wel degelijk naar behoren heeft geantwoord op de haar gestelde vragen". Zij stelt dat zij de dorpen noemde die zij kende en dat haar niet expliciet gevraagd werd om dorpen op te noemen die nog dichterbij of net naast haar dorp zijn gelegen. Zij geeft aan dat zij "op gesprek bij haar advocaat onmiddellijk CADCAD LAY en CEEL ABAATI (noemt), als zijnde twee dorpen die naast het hare liggen". Zij wijst erop dat zij "ZELF letterlijk bij haar tweede verhoor gezegd (heeft) dat twee van de genoemde dorpen verder liggen: het is allicht daarop dat het CGVS zich steunt om dit aan te halen in de bestreden beslissing". Volgens verzoekster werd er "geen rekening gehouden met het feit dat verzoekster de naam van de moskee noemde enz". Zij benadrukt dat zij aangaf "dat zij hoofdpijn had tijdens het eerste verhoor en het moge duidelijk zijn dat dit maakt dat het voor haar bijzonder moeilijk was om haar te concentreren en mee te denken, juiste antwoorden te verstrekken".

Over de tweede naam van haar dorp, meent verzoekster "dat men dit moet verkeerd begrepen hebben: ABBAJI is een dorp dat tot dezelfde provincie als het hare behoort maar is wel degelijk een geheel ander, afzonderlijk dorp. Dit moet verkeerd begrepen zijn."

Verzoekster merkt op "dat zij slecht horend is dat en uit vertaling van de inhoud van de beslissing met behulp van een tolk Somalisch duidelijk is gebleken dat de vragen haar meerdere keren dienen gesteld te worden vooraleer zij duidelijk heeft begrepen waar het om gaat en teneinde haar toe te laten te antwoorden hoe het juist is verwoord door haarzelf op het verhoor door het CGVS. Hieruit blijkt ontegensprekelijk dat er op het verhoor op het CGVS een en ander misgelopen is en het is bijzonder

merkwaardig dat de tolk van het CGVS hieromtrent geen enkele opmerking heeft gemaakt uit zichzelf als dat verzoekster duidelijk slechthorend was. Bij haar verzoekschrift voegt verzoekster medische stukken waaruit blijkt dat zij problemen heeft met het gehoor aan haar beide oren. Zij besluit dat onduidelijkheden dan ook deels gezocht dienen te worden in dit gegeven.

Verder meent verzoekster dat, wat betreft haar geografische kennis, geen rekening werd gehouden met het feit dat zij analfabeet is, dat zij een probleem heeft met de tong, dat zij ongeschoold is en dat zij op jonge leeftijd gehuwd is en moeder geworden is.

Verzoekster wijst erop dat haar man de koeien melk, de melk naar de markt bracht en de verkoop ervan regelde en dat haar broer de verantwoordelijke was voor alles met betrekking tot het landbouwbedrijf waar zij woonde. Zij stelt dat haar man het water ging halen en dat verzoekster naar Worahabia ging als zij zelf met het vee naar een waterput diende te gaan om hen te laten drinken. Zij voert aan: *“Echter stelt verzoekster de vraag is niet in die zin gesteld, er is haar gevraagd waar haar man water ging halen en zij heeft er geen verklaring voor waarom die dan verder ging om water te halen dan in het dorp dichterbij?”*.

Zij *“wenst te benadrukken dat zij de verklaringen afgelegd voor het CGVS wenst te herhalen en te bevestigen. De verwerende partij interpreteert de verklaringen van verzoekster verkeerd en motiveert haar beslissing hierdoor niet op correcte en deugdelijke wijze. Het verhoor dient in zijn geheel bekeken te worden en de verwerende partij kan er niet die elementen uithalen die zij wenst.”* Zij benadrukt dat zij bij haar tweede verhoor aangaf *“dat zij een probleem heeft met de tong waardoor zij niet alle woorden zeer goed kan uitspreken. Ook in haar verhoren is duidelijk dat zij niet altijd goed begrijpt wat men haar vraagt.”*

Verzoekster legt uit dat zij zelf geen boodschappen deed, waardoor zij de prijzen van de belangrijkste basisgoederen niet kent en evenmin de munteenheid kent. Volgens haar kunnen *“dergelijke vraag en antwoord onmogelijk weerhouden worden als een deugdelijke motivering voor weigering van de vluchtelingenstatus aan verzoekster. De gegeven verklaring is wel degelijk een deugdelijke en afdoende verklaring: zij kan het niet weten want zij deed geen inkopen.”* Zij stelt zich de vragen: *“Waarom zijn dit volgens het CGVS vragen die doorslaggevend zijn om te bepalen of verzoekster wel/niet de Somalische nationaliteit bezit? Geen enkel woord uitleg. Waarom moet volgens het CGVS verzoekster, een vrouw van 25 jaar oud op heden dit allemaal zeker weten? Waarop steunt het CGVS zich om te poneren als een feit dat elke Somaliër dit dient te weten? Daarover geen woord, geen zin uitleg/motivering.”*

Zij voegt bij haar verzoekschrift een geboortecertificaat van de Somalische ambassade voor *“waaruit ontegensprekelijk blijkt dat zij de Somalische nationaliteit bezit”*.

Vervolgens gaat verzoekster in op de artikelen 57/7bis en 57/7ter van de Vreemdelingenwet, op de bewijslast en op een arrest van de raad van 2 oktober 2008.

Zij klaagt aan dat *“de motivering van de beslissing zeer vaag is (men schrijft hele bladzijden over telkens één bepaald element) en maar gebaseerd is op enkele, geïsoleerde elementen”* en dat *“de geloofwaardigheid van de nationaliteit maar NIET de problemen van verzoekster”* in vraag werden gesteld.

2.2. Verzoekster voert een schending aan van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Zij meent dat zij *“een reëel en persoonlijk risico loopt op ernstige schade”*. Zij voert aan dat *“in het administratief dossier enkel een verslag over het belang en de indeling/opdeling in clans aanwezig is maar geen enkele informatie over de aanwezigheid van Al Shabaab, daaraan gelinkte incidenten en andere: dat dit duidelijk nog niet is onderzocht en/of bijgebracht door het CGVS daar waar zij ook hieromtrent een motivering konden bijbrengen.”*

2.3. Verzoekster vraagt de bestreden beslissing te hervormen en haar de vluchtelingenstatus, minstens de subsidiaire bescherming, toe te kennen.

Beoordeling

2.4. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien de hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.5. Voor zover een kandidaat-vluchteling bij de behandeling van zijn asielaanvraag bij de asieladministraties geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen over de streek van afkomst (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoeker voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Er wordt niet verwacht dat verzoekster alle antwoorden kan geven op elke vraag van de dossierbehandelaar maar het geheel van de verklaringen moet wel een bekendheid aantonen met de plaats waar zij gewoond heeft, en de problemen aannemelijk maken waarom zij gevlucht is.

2.6. Aangezien verzoekster verklaart in 1990 geboren te zijn in het dorp Hilowle Gaab in het district Ruun Nirgood gelegen in de provincie Middle Shabelle, Zuid- en Centraal- Somalië, en heel haar leven daar te hebben gewoond tot haar vlucht op 28 februari 2015, kan van verzoekster de kennis verwacht worden waaruit kan blijken dat zij opgegroeid is en vijftientig jaar in Ruun Nirgood, Middle Shabelle, Zuid- en Centraal- Somalië, heeft gewoond. Ook al wordt niet verwacht dat verzoekster over een gedetailleerde kennis beschikt over alle geografische, historische en (socio-)politieke aspecten van Somalië, dan zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat verzoekster haar herinneringen aan haar eigen persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet kan toelichten. Verzoeksters geografische, (socio-)politieke en clankennis zijn echter ernstig ontoereikend.

2.7. Vooreerst kan uit de informatie in het administratief dossier blijken dat verzoekster ruim de mogelijkheid werd geboden haar herkomst toe te lichten. Er werden zowel gerichte als open vragen gesteld die verzoekster kon toelaten haar bekendheid aan te tonen met haar streek van herkomst, met haar sociale omgeving en met haar werk als veehouder. Verzoekster faalde echter op al deze punten.

2.8. Waar in het verzoekschrift aangevoerd wordt dat geen rekening werd gehouden met het feit dat zij analfabeet is, dat zij ongeschoold is en dat zij op jonge leeftijd gehuwd is en moeder geworden is, ziet de Raad niet in waarom verzoekster, die verklaarde sinds haar 13^{de} veehoudster te zijn en die duidelijk wel over de cognitieve capaciteiten beschikt om naar Europa te komen, haar dagelijkse leefomgeving in Somalië niet zou kunnen beschrijven. De Raad wijst er bovendien op dat de beslissing van een persoon om zijn land te verlaten dermate fundamenteel en ingrijpend dat hij bij machte moet zijn om desbetreffend een zo volledig en coherent mogelijk verhaal te vertellen. Bovendien blijkt dat verzoekster wel ingestudeerde theoretische en dus abstracte kennis kon weergeven maar niet deze kennis die in haar dagelijks leven kan worden opgemerkt en zonder voorafgaande kennis kon worden ervaren.

2.9. Zo is het volstrekt onaanvaardbaar dat verzoekster er niet in slaagde nabijgelegen dorpen te noemen en te situeren, terwijl dit net voor een veehouder tot de dagelijkse realiteit moet behoren, zij het omwille van het afbakenen van graaslanden en akkers, het vinden van waterputten en het handel drijven op de markten. Dat zij *“op gesprek bij haar advocaat onmiddellijk CADCAD LAY en CEEL ABAATI (noemt), als zijnde twee dorpen die naast het hare liggen”*, zoals gesteld wordt in het verzoekschrift, kan haar onwetendheid op het Commissariaat-generaal niet verschonen, nu verzoekster na kennisname van de bestreden beslissing zich gedegen kan informeren. Immers dit blijkt geen spontane en parate kennis nu ze op het Commissariaat-generaal, op haar beide verhoren, Mary Suuley, Masagawayn, Nuur Dugle, Maha Said en Adadey als nabijgelegen dorpen noemde. Adadey en Maray Suuley werden niet teruggevonden door CEDOCA en Massagawayn, Nuur Dugle en Maha Said liggen relatief ver van het dorp Hilowle Gaab. Dat haar niet expliciet gevraagd werd om dorpen op te noemen die nog dichterbij of net naast haar dorp zijn gelegen, zoals verzoekster aanvoert in haar verzoekschrift, kan niet worden weerhouden daar haar bij haar eerste gehoor wel degelijk gevraagd werd naar de dichtstbijzijnde steden en dorpen bij Hilowle Gaab (gehoor 4 mei 2015, p. 15) en bij haar tweede gehoor gevraagd werd naar namen van dorpen die in de buurt van haar dorp Hilowle Gaab liggen (gehoor 18 augustus 2015, p. 5). Bovendien stelde verzoekster dat de door haar genoemde dorpen aan de kant van Galgaduud richting El Dheer liggen (gehoor 18 augustus 2015, p. 5), terwijl twee van de drie teruggevonden dorpen in de andere richting liggen. Haar stelling dat haar man eerst naar Nuur Dugle ging en indien er daar geen water te vinden was, hij bijvoorbeeld naar Runungod ging (gehoor 18 augustus 2015, p. 9), strookt evenmin met de geografische informatie in het administratief dossier, waaruit blijkt dat Runungod veel dichterbij Hilowle Gaab ligt (op dezelfde weg overigens) dan Nuur Dugle. Ook verzoeksters bewering dat haar dorp Hilowle Gaab onder een andere naam gekend is, namelijk Abaaji (gehoor 4 mei 2015, p. 13, 15), ondermijnt de geloofwaardigheid van haar beweerde herkomst, gezien Abaaji een dorp is dat gelokaliseerd is in hetzelfde district als dat van haar. De loutere bewering in het verzoekschrift *“dat men dit moet verkeerd begrepen hebben”* doet geenszins afbreuk aan haar uitdrukkelijke verklaringen op het Commissariaat-generaal: *“Hilwolegab heeft twee namen, el Abaadji en Hilwolegab”* (gehoor 4 mei 2015, p. 13) en, gevraagd naar een andere naam voor Hilwolegab, *“enkel Ela Abach”* (gehoor 18 augustus 2015, p. 15).

2.10. Verzoeksters gebrekkige clankennis haalt zowel haar clanherkomst als haar herkomst uit Somalië verder onderuit. Tijdens het eerste gehoor noemde zij *“Abgal – Wacbuudhan – Daule – Da’ud – Issaq – Quwees Cabuuley – Daba-yare”* (gehoor 4 mei 2015, p. 5) en tijdens het tweede gehoor gaf zij *“Yasmin – Ali – Mohammed – Ahmed – Jam’aale – Ga’al – Maalin – Mohammed – Isman – Quwees – Alooley – Issaq – Da’ud – Nima Same – Doole – Wabuudhan – Abgal – Isman – Daardole – Mudulod – Hiraab – Dame – Guurgarte – Hawiye”* op (gehoor 18 augustus 2015, p. 15). Dat verzoekster tijdens haar tweede gehoor plots aanzienlijk meer voorouders kon geven, wijst erop dat haar kennis ingestudeerd is. Bovendien komen noch de volgorde, noch de opgesomde namen overeen. Dergelijke verklaringen staan haaks op het belang dat in Somalië aan de clanherkomst wordt gehecht en dat verzoekster niet ontkent.

2.11. Ten slotte wordt verzoeksters beweerde afkomst geheel ondermijnd door de vaststelling dat zij de munteenheid van Somalië niet kent (gehoor 18 augustus 2015, p. 14), terwijl haar gezin leefde van de verkoop van de melk van hun vee, en dat zij geenszins op de hoogte was van de droogte van 2011 die hard toesloeg in haar regio (gehoor 18 augustus 2015, p. 16), hoewel zij voor verschillende facetten van haar leven afhankelijk was van watervoorziening.

2.12. Verzoekster voert in haar verzoekschrift nog aan *“dat zij slecht horend is dat en uit vertaling van de inhoud van de beslissing met behulp van een tolk Somalisch duidelijk is gebleken dat de vragen haar meerdere keren dienen gesteld te worden vooraleer zij duidelijk heeft begrepen waar het om gaat en teneinde haar toe te laten te antwoorden hoe het juist is verwoord door haarzelf op het verhoor door het CGVS. Hieruit blijkt ontegensprekelijk dat er op het verhoor op het CGVS een en ander misgelopen is en het is bijzonder merkwaardig dat de tolk van het CGVS hieromtrent geen enkele opmerking heeft*

gemaakt uit zichzelf als dat verzoekster duidelijk slechthorend was.” Bij haar verzoekschrift voegt verzoekster medische stukken waaruit blijkt dat zij problemen heeft met het gehoor aan haar beide oren. Zij stelt nog dat zij bij haar tweede verhoor aangaf *“dat zij een probleem heeft met de tong waardoor zij niet alle woorden zeer goed kan uitspreken. Ook in haar verhoren is duidelijk dat zij niet altijd goed begrijpt wat men haar vraagt.”*, terwijl uit de gehoren blijkt dat verzoekster lange opsommingen en toelichtingen kan geven.

2.13. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster bij haar eerste gehoor aangaf dat zij de tolk goed kon horen indien die harder praatte en dat haar werd voorgesteld dichterbij deze tolk plaats te nemen, wat zij ook deed (gehoor 4 mei 2015, p. 2). Bij haar tweede gehoor verklaarde zij de tolk goed te begrijpen (gehoor 18 augustus 2015, p. 2-3). Verzoekster werd er bij elk gehoor nog uitdrukkelijk op gewezen dat zij, indien zij een vraag niet goed begreep, dit onmiddellijk moest zeggen (gehoor 4 mei 2015, p. 2; gehoor 18 augustus 2015, p. 2-3). Waar verzoekster bij haar tweede verhoor inderdaad aangaf *“dat zij een probleem heeft met de tong waardoor zij niet alle woorden zeer goed kan uitspreken”*, zoals wordt aangevoerd in het verzoekschrift, stelt de Raad vast dat hierop aan de tolk gevraagd werd *“wanneer zij u niet begrijpt dat zij het ook onmiddellijk aangeeft”* (gehoor 18 augustus 2015, p. 3). Uit de lezing van het gehoorverslag blijkt tevens dat verzoekster op het einde van het gehoor geen bijkomende opmerkingen heeft wanneer gevraagd werd of zij nog iets wenste toe te voegen (gehoor 4 mei 2015, p. 20; gehoor 18 augustus 2015, p. 19).

Ook in het verzoekschrift licht verzoekster niet concreet toe welke verklaringen niet werden genoteerd zoals zij ze heeft afgelegd, noch waarom zij heeft nagelaten deze misverstanden ten tijde van het gehoor op te helderen. Het staat verzoekster vrij te bewijzen dat wat de commissaris-generaal stelt dat zij verklaard heeft, op een andere manier werd gezegd. Het volstaat echter niet na het ontvangen van een negatieve beslissing eenvoudigweg te beweren dat *“er op het verhoor op het CGVS een en ander misgelopen is”* en *“dat zij niet altijd goed begrijpt wat men haar vraagt”*.

Geenszins kan de loutere vaststelling dat verzoekster gehoorproblemen heeft, zoals wordt aangegeven in de neergelegde *“Brief van dokter G.F. – 14 april 2015”*, *“Brief van dokter G.F. – 28 april 2015”*, *“Medisch verslag van 23 april 2015”* en *“Medisch rapport van 2 juni 2015”*, aantonen dat verzoekster niet in staat zou zijn om gehoord te worden in het kader van haar asielpprocedure of dat haar gehoorproblemen haar ervan zouden weerhouden hebben volwaardige verklaringen af te leggen. Aldus wordt niet aangetoond dat wat in het verhoorverslag werd opgenomen niet overeenstemt met wat zij verklaard heeft, noch dat de bestreden beslissing gebaseerd is op een onvolledig en onjuist verhoor.

2.14. Verzoeker voegt bij het verzoekschrift *“Verklaring van geboorte van verzoekster – afgegeven door de Somalische ambassade”*. De bewijskracht van documenten behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, zonder dat de Raad de stukken van valsheid moet betichten. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). Voorts is een document slechts één element in het asielaanvraagproces en hangt de bewijswaarde af van de asielzoekers verklaringen en andere objectieve criteria. Verzoekster gaat er aldus aan voorbij dat de louter neergelegde documenten op zichzelf niet vermogen de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaanvraagproces te herstellen. In deze werd reeds vastgesteld dat uit verzoeksters verklaringen niet kan blijken dat zij bekend is met Somalië en de Somalische gemeenschap uit dit land.

Wat betreft deze *“Declaration of Birth”* van 6 oktober 2015 voegt de verwerende partij bij de verweernota de *“COI Focus. Somalië. Betrouwbaarheid van (identiteits)documenten d.d. 1 april 2014”* die steunt op onderzoek door Cedoca van 2012 *“naar de werkwijze van de Somalische ambassade in Brussel. In een gesprek op 6 maart 2012, met de toenmalige en huidige eerste consul van de Somalische ambassade, Ali Mohammed Abukar, vroeg een researcher van Cedoca aan de eerste consul op welke basis identiteitsdocumenten worden uitgereikt en wie ze wel en wie niet krijgt. De eerste consul antwoordde dat iedereen die een etnisch Somali is (ook al wonen zij in Djibouti, Ethiopië,...) worden beschouwd als Somaliërs. Somalilanders en Puntlanders krijgen in principe ook documenten uitgereikt, voor zover zij "roots" met Somalië hebben. Soms wordt ook een beroep gedaan op getuigen. Het enige probleem stelt zich volgens de eerste consul voor mensen die geen Somali spreken. Hij stelde voorts dat tijdens het gesprek aan de aanvragers van een identiteitsdocument enkele vragen worden gesteld maar dat die summier zijn. Het zijn vragen over de persoonlijke relaties van de persoon (clan), "living contacts", naar welke school ze zijn geweest. De vragen worden gesteld in het Somali maar de aanvrager mag*

antwoorden in een andere taal. (...) Gezien het gebrek aan archief en database dat Cedoca in hoofdstuk 1 beschrijft, kan de ambassade zich ook vandaag nog niet op officiële gegevens baseren om de identiteit of nationaliteit vast te stellen van personen die verklaren Somaliër te zijn."

Hieruit kan blijken dat de Somalische ambassade Somalische identiteitsbewijzen uitreikten aan alle etnische Somali's, ongeacht of ze uit Somalië afkomstig zijn of een andere nationaliteit bezitten. De identiteitsdocumenten uitgereikt door de Somalische ambassade kunnen aldus hooguit aangeven dat de persoon aan wie het attest wordt afgegeven door de ambassade als etnisch Somaliër wordt aanzien en louter omwille van deze vaststelling en zonder aan andere voorwaarden te moeten voldoen of een geëigende naturalisatieprocedure te moeten doorlopen, automatisch de Somalische nationaliteit wordt toegekend.

De neergelegde stukken geven daarbij niet aan op basis van welke regelgeving de toekenning van de Somalische nationaliteit gebeurt. Evenmin wordt aangetoond dat de Somalische ambassade als (buitenlands) uitvoerend orgaan hiertoe autonoom bevoegd is. Ten slotte geeft de ambtenaar van de ambassade zelf toe niet te beschikken over een bevolkingsregister, archieven of een database waaruit de nationaliteit van de verzoekende partij kan blijken zodat de uitreiking van identiteitsdocumenten niet is gebeurd op basis van dergelijke objectieve gegevens. Verzoekende partij kan aldus mits het neerleggen van de documenten van de Somalische ambassade haar land van herkomst niet aantonen.

Dit klemt te meer nu de decisieve factor in het onderzoek klaarblijkelijk enkel de Somali etnie is. Bovendien stelt de COI Focus: *"Eveneens in maart 2012 liet de directie Protocol van de federale overheidsdienst Buitenlandse Zaken in een brief aan de Commissaris-generaal weten dat ze via geruchten had vernomen dat "officiële" documenten (bijvoorbeeld voor illegalen, voor regularisatie, reisdocumenten, ...) worden "verkoch" door de lokale, niet officieel in dienst zijnde, chauffeur die zich uitgeeft als consul. Het hoofd van de directie Protocol schrijft "De Ambassadeur, Z.E. de heer Nur Hussein Hassan, die recentelijk in mijn kantoor werd ontvangen, was niet op de hoogte van deze praktijk en zou hier perk en paal stellen."*, zodat er tevens onwaarachtige en frauduleuze Somalische identiteitsdocumenten in omloop zijn.

Aldus concludeert de Raad dat de *"Declaration of Birth"* van 6 oktober 2015 - waarvan de Raad niet betwist dat deze werd uitgereikt door de Somalische ambassade -, naar de inhoud toe, niet de minste garanties biedt dat de daarin opgenomen gegevens correct zijn. Tenslotte, zelfs al zou verzoekster thans door de ambassade ook de Somalische nationaliteit zijn toegekend, dan nog toont zij niet aan waar zij voorheen verbleef en welke nationaliteit zij had voor haar ook de Somalische nationaliteit zou zijn toegekend.

2.15. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoekster voorgehouden herkomst. Bijgevolg zijn ook de beweerde problemen die zich in Ruun Nirgood, Middle Shabelle, Zuid- en Centraal- Somalië, zouden hebben afgespeeld, niet aannemelijk. De argumenten in het verzoekschrift dat *"de geloofwaardigheid van de nationaliteit maar NIET de problemen van verzoekster"* in vraag werden gesteld en dat *"in het administratief dossier enkel een verslag over het belang en de indeling/opdeling in clans aanwezig is maar geen enkele informatie over de aanwezigheid van Al Shabaab, daaraan gelinkte incidenten en andere: dat dit duidelijk nog niet is onderzocht en/of bijgebracht door het CGVS daar waar zij ook hieromtrent een motivering konden bijbrengen."* zijn dan ook niet dienstig.

2.16. Er kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.17. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad slechts vaststellen dat verzoekster niet aantoonde noch aannemelijk maakt dat zij afkomstig is uit Somalië en voor haar huidig bezoek aan de Somalische ambassade in België de Somalische nationaliteit bezat. Verzoekster toont immers niet aan waar zij verbleef vooraleer in België asiel aan te vragen.

2.18. Gelet op het feit dat verzoekster de door haar beweerde herkomst uit Somalië niet aantoonde, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië.

Besluit

2.19. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoot.

2.20. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien februari tweeduizend zestien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

K. DECLERCK